

CAMPIONATUL MONDIAL DE HOCHEI — GRUPA B

ŞTEFAN IONESCU *comentează pentru* **sportul**

FUNDAŞUL — UN JUCĂTOR UNIVERSAL

Cîndva, cu mulţi ani în urmă, regulamentul jocului de hochei nu permitea ca din două pase să se ajungă de la o poartă la cealaltă.

Pe atunci fundaşii aveau puţin de lucru: aşteptau atacul advers, îl respingeau sau nu şi apoi tăifăsuiau cu portarul pînă cînd îi deranja un nou atac.

Cu timpul jocul a evoluat, regulile sale de asemenea, şi iată că azi aproape nu mai există nici o deosebire între jucătorii unei echipe, între fundaşi şi atacanţi. Schimburile de locuri şi contraatacurile tind tot mai mult să universalizeze jucătorul de hochei modern.

Am jucat 13 ani ca fundaş în echipa naţională, dar cu mulţi ani în urmă, la debut, am fost înaintaş. Mi-a plăcut mult să joc „înainte" şi am simţit acea bucurie supremă pe care ţi-o dă golul înscris.

Mai tîrziu, la „Steaua", în zile grele am jucat centru şi în unele partide ca aripă. Poate că ar fi bine ca toţi fundaşii să treacă prin aceste posturi care să-i înveţe să intuiască intenţiile adversarului.

În aceste zile am urmărit şi eu, ca toţi foştii şi actualii jucători, întrecerile grupei B a C.M.

Nu mi-a scăpat nici un joc! Am urmărit cu interes evoluţia acestor vajnici apărători ai treimii proprii.

Pe timpuri era suficient să ai puţină tehnică, să fii masiv şi gata. Erai „decretat" fundaş.

Astăzi lucrurile nu mai stau aşa. În căutările lor antrenorii echipelor vin cu lucruri noi, cu care să surprindă şi care să le aducă din start un avantaj.

Cred că anul acesta şi poate mai mult în anii viitori, fundaşii joacă şi vor juca un rol hotărîtor în victoria unei echipe.

Un fundaş trebuie să posede o excepţională tehnică a patinajului, un joc cu corpul ireproşabil şi o tehnică a mînuirii crosei superioară înaintaşilor. Atacul supranumeric prin intercalarea unuia sau chiar a doi fundaşi surprinde adversarul şi face ca acesta să poată fi depăşit cu uşurinţă. Mobilitatea deosebită, precum şi măiestria tehnică a fundaşilor uşurează ieşirea din zona proprie şi condiţionează rapiditatea contraatacurilor.

Am văzut la lucru toate echipele participante în grupa B, însă nu mă voi opri decît la trei care, după părerea mea, aplică cel mai bine acest joc, la formaţiile S.U.A., R.F.G. şi Japoniei.

Prima are în alcătuirea ei jucători masivi, dotaţi cu o forţă şi vitalitate remarcabile. Participarea fundaşilor americani în atac se face cu uşurinţă, ei provocînd derută în rîndurile adversarilor, excelînd Konig, Riutta şi Ross. La fel, în echipa R.F.G. — Thanner sau la niponi Tanaka şi Yamazaki.

Şi fiindcă a venit vorba de echipa Japoniei, nu pot să nu-mi exprim admiraţia pentru aceşti spiriduşi ai gheţii care m-au încîntat prin viteza, îndeminarea şi tenacitatea lor.

În schimb, fundaşii noştri s-au comportat, pînă acum, nesatisfăcător, nereuşind decît rareori să joace aşa cum pretinde acest post într-o echipă de hochei.

FESTIVALUL KUROKAWA

JAPONIA — BULGARIA 11-2 (3-1, 4-1, 4-0)

Maşina de ţesut pase „Made in Japan" a acoperit patrulaterul de gheaţă cu o plasă de o fineţe tipic niponă, pentru care a primit în repetate rînduri aplauzele entuziaste ale publicului bucureştean prezent într-un număr record în tribunele „Palatului de gheaţă". Nu avem o evidenţă a numărului de pase şi de combinaţii efectuate de japonezi în cele 60 de minute ale partidei lor cu echipa Bulgariei, dar — fără teama de a greşi — putem afirma că, în nici unul din cele 12 meciuri urmărite pînă acum, n-am văzut atîtea combinaţii şi cu atîta acurateţă realizate. Japonezii, în ciuda unei replici dîrze oferite de adversari (singurii care i-au întrecut anul trecut în grupa C de la Skoplje), au practicat un joc într-o continuă mişcare, foarte bine orientat tactic, supunînd poarta lui Iliev unui adevărat bombardament. În aceste condiţii, victoria hocheiştilor asiatici n-a stat nici măcar pentru un minut sub semnul îndoielii, mai ales că excelentul Kurokawa, un spiriduş în adevăratul sens al cuvîntului, l-a făcut mat pe portarul bulgar exact după 26 de secunde de la începerea partidei. O dată deschisă seria golurilor, ea a fost continuată, după cum urmează: min. 13 Kurokawa, min. 17, E. Mihailov (Bulgaria), min. 20 Hikigi, min. 22 Kalev (Bulgaria), min. 23 Takagi, min. 24 Kurokawa, min. 29 Hoshino, min. 33 Kurokawa. Ultima repriză a fost total la discreţia echipei Japoniei, care a mai înscris de patru ori prin: Okajima (min. 45), Kurokawa (min. 50), Iwamoto (min. 51) şi Hoshino (min. 55).

Arbitri: Duşanovici (Iugoslavia) şi Wold (Norvegia). Raportul şuturilor pe poartă: Japonia — 50, Bulgaria — 20. Penalizări: 6 minute şi respectiv, 8 minute.

Clasamentul realizatorilor: **Lilyholm (S.U.A.) 13 p., Kurokawa (Japonia) şi Gambucci (S.U.A.) cîte 11 p. Hikigi (Jap.) 9 p. Patrik (S.U.A.) 8 p. Christiansen (S.U.A.) 7 p. Brooks, Konik, Stordahl (S.U.A.) şi Köpf (R.F.G.) cîte 6 p.**

Clasamentul pe echipe privind eliminările: **România 2 min. Bulgaria, Elveţia şi Iugoslavia cîte 18 min. Norvegia 20 min, Japonia 26 min, S.U.A. 32 min. şi R.F. a Germaniei 42 min.**

INTRAREA STRICT OPRITĂ!

Posedînd cuvenitul permis de intrare la manifestaţii sportive, eliberat de C.N.E.F.S., ziariştii au totuşi surpriza, din cînd în cînd, să constate că documentul acesta este un simplu petec de hîrtie, lipsit de valoarea ce i se conferise iniţial, în intenţia firească de a se veni în ajutorul activităţii de presă.

Astfel, pentru campionatul mondial de hochei pe gheaţă (grupa B), care se dispută în aceste zile la Bucureşti, ziariştii n-au putut avea acces pe patinoar, în baza legitimaţiilor obişnuite. Unora dintre ei, angrenaţi direct şi permanent în activitatea de reflectare a acestui eveniment sportiv, li s-au eliberat tichete speciale, dar cei mai mulţi s-au văzut puşi în situaţia de a fi opriţi, mai mult sau mai puţin politicos, în faţa porţilor de intrare. Poate că nu e lipsit de semnificaţie amănuntul că, în acest timp, pe patinoar au avut acces, cu permis sau... fără, numeroase persoane cu o destul de vagă legătură (în unele cazuri, nici una) cu acest campionat mondial de hochei pe gheaţă.

O situaţie similară a fost creată şi la campionatele europene de box, la unele meciuri internaţionale de fotbal, la întîlnirile de tenis.

Este necesară intervenţia directă a conducerii C.N.E.F.S. pentru ca legitimaţiile pe care le eliberează această organizaţie să fie respectate, nu cînd şi cînd, ci totdeauna, de către organizatorii de manifestaţii sportive? Se pare că da!

Deşi... nehocheist, Radu Nunweiller — prezent la patinoar — este în atenţia ziariştilor Fotografii de AUREL NEAGU

SUB CUPOLA PATINOARULUI

Ieri, tricolorii n-au jucat şi sperăm că ceasurile de odihnă, dar şi de... meditaţie, îşi vor spune cuvîntul în partida de astă-seară, cu reprezentativa Elveţiei. Am fost, deci, spectatori fără emoţii la gala redusă a celei de-a cincea zile de întreceri. Ca de obicei, de lîngă mantinelă, cîteva impresii...

GRIJA PENTRU CEI ELIMINAŢI

La una din băncile de „chibzuinţă" ale jucătorilor penalizaţi oficiază unul dintre veteranii hocheiului nostru, fostul arbitru internaţional Marcel Huşanu. Cele peste 600 de meciuri pe care le-a condus i-ar da poate dreptul să privească disputa croselor din tribună. Sîntem siguri că postura de simplu spectator nu l-ar satisface, însă, cituşi de puţin. El se află acolo, lîngă oglinda de gheaţă, unde se simte cel mai bine temperatura jocului. Îndelungata lui experienţă îl face să-şi amintească adesea de ceea ce pare că este uitat de toţi ceilalţi: nervii şi chiar sănătatea hocheiştilor sancţionaţi cu eliminarea din joc. De fiecare dată cînd un astfel de jucător vine să-şi ispăşească pedeapsa pe banca eliminaţilor, el este întîmpinat de Marcel Huşanu, cu grijă părintească şi... o pătură călduroasă. Este un gest care înseamnă mult în această lume a bărbăteştilor încleştări sportive.

INVITATĂ DE ONOARE

La această oră, cînd toate privirile sînt aţintite spre dreptunghiul de gheaţă şi spre tabloul electronic, invitata de onoare a comisiei de organizare a campionatului mondial, d-na Petrescu-Vivi, mama fostului jucător internaţional Victor Petrescu, încearcă un plăcut sentiment de mulţumire că n-a fost uitată după... 43 de ani.

În 1927, dînsa a confecţionat primul echipament de hochei din ţara noastră, după un model adus de jucătorul Demetru Danielopol, pe atunci student în Anglia. Au fost, ce-i drept, multe probleme de rezolvat în ceea ce priveşte echipamentul propriu-zis, cît şi în confecţionarea apărătoarelor şi a mănuşilor. Dar cine-şi mai aminteşte acum de „modă hochei '27"?

RADU NUNWEILLER DĂ INTERVIURI...

Nu este vina noastră că hocheiştii români, din cîte ne dăm seama de la masa presei, nu sînt prea solicitaţi de ziariştii străini. Cel puţin pînă la această oră. În schimb, vedetele din alte sporturi fac obiectul unor interviuri inedite. Ieri, de exemplu, fotbalistul Radu Nunweiller a fost pur şi simplu asaltat de confraţii elveţieni, dornici să transmită ceva redacţiilor lor în ziua de pauză a echipei din „ţara cantoanelor". Şi cum Nunweiller le este foarte cunoscut din meciurile de la Lausanne şi Bucureşti, un interviu cu unul dintre cei mai valoroşi fotbalişti români a devenit, rapid, un subiect interesant pentru rubricile sportive ale ziarelor elveţiene.

Aşadar, la temperatura joasă a patinoarului, un interviu despre căldura toridă sud-americană şi despre faimosul fotbal din această parte a lumii...

Dan MIHAIL

PRIMIRE LA CONSILIUL POPULAR AL MUNICIPIULUI BUCUREŞTI

În cursul dimineţii de sîmbătă, tovarăşul Ion Cosma, prim-vicepreşedinte al Comitetului executiv al Consiliului popular al municipiului Bucureşti, a primit pe membrii directoratului grupei B a campionatului mondial de hochei pe gheaţă, pe arbitrii internaţionali şi pe ziariştii străini acreditaţi la această competiţie. Întîlnirea s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

S.U.A. — R.F. a GERMANIEI 5-2 (0-1, 3-1, 2-0)

(Urmare din pag. 1-a)

tre Hofherr-Köpf şi Hartelt, ultimul înscriind cu un şut puternic şi plasat, care l-a bătut pe portarul Wetzel (min. 5). Reacţia americanilor a fost imediată, dar hocheiştii din R.F.G. au ştiut să se organizeze foarte bine şi, prin omul plasat în faţa porţii proprii, i-au împiedicat pe adversari să finalizeze. Nu-i mai puţin adevărat că şi portarul lor, Kehle, a făcut din nou o partidă excepţională.

Egalarea s-a produs în min. 30 şi s-a datorat unui şut, pe lift, realizat ca pentru o chinogramă de către fundaşul Konik, ieri unul dintre cei mai buni jucători de pe teren. A urmat punctul înscris de Gambucci (min. 31), la capătul unei curse pe întreg terenul şi iată că şi R.F.G. a egalat printr-un gol splendid — Köpf (min. 36). După mai puţin de un minut, americanii sînt din nou în avantaj (Stordahl), pe care-l vor mări în ultima repriză prin Bouche (min. 49) şi Ross (min. 58).

Arbitri: Valentin (Austria) şi Ehrensperger (Elveţia). Raportul şuturilor pe poartă: S.U.A. 36, R.F.G. — 30. Penalizări: 10 minute şi, respectiv, 4 minute.

Japonezul HIDEAKI KUROKAWA este unul dintre cei mai buni jucători ai japonezilor. Niponul are un simţ deosebit al porţii şi ori de cîte ori pucul se află în posesia lui pericolul de gol devine iminent. Kurokawa, în vîrstă de 23 de ani, ne-a declarat, după meciul cu Bulgaria: „Sînt încîntat de ambianţa în care se desfăşoară meciurile. Deocamdată, sînt pe locul al doilea pe lista golgeterilor şi m-aş bucura enorm să ajung în capul listei. Aplauzele pe care le primesc după fiecare gol, din partea publicului, constituie pentru mine un imens stimulent moral. Gheaţa este bună, alunecarea perfectă, şi poate că şi aceşti factori mă ajută la înscrierea golurilor".

★

PANCIO MIHAILOV, căpitanul formaţiei bulgare, ne-a spus: „Sînt epuizat acum după meciul cu japonezii, care m-au hărţuit permanent, m-au sufocat, nu numai pe mine, ci şi pe colegii mei. Îmi dau seama că niponii constituie aici, la Bucureşti, o formaţie de prim rang. Rezultatul nu ne afectează, chiar şi la aceste proporţii, deoarece am venit în grupa B cu gîndul să învăţăm".

★

ERNST TRAUTWEIN, antrenorul echipei R.F.G.: **„Cu doi jucători accidentaţi înainte de meci şi alţi doi în timpul partidei, nu am putut face mai mult. Consider rezultatul şi comportarea echipei onorabile, iar victoria americanilor pe deplin meritată. Sperăm să rămînem pe locul al doilea".**

★

MURAY WILLIAMSON, antrenorul echipei S.U.A.: **„O. K. Acum totul e perfect şi pot să dorm liniştit. Nu văd ce ne-ar mai putea împiedica să revenim anul viitor în prima grupă. Adversarii de astăzi au fost excelenţi şi meciul la nivelul grupei A".**

Crosa nr. 1

TONI KEHLE este îngerul păzitor al formaţiei vest-germane. În meciurile cu Iugoslavia şi Japonia, dar mai ales în derbyul de aseară, el a avut nenumărate intervenţii miraculoase, fiind un puternic suport moral pentru coechipierii săi. Cînd a venit la Bucureşti, antrenorul Trautwein îl desemnase ca rezervă a lui Makatsch, în umbra căruia s-a aflat mai tot sezonul. Rănirea prietenului său, chiar în primele minute ale meciului inaugural, i-a prilejuit un debut excelent, care l-a consacrat, în continuare, pentru postul de portar al echipei All Stars Bucureşti 1970.

A început să joace la E. V. Füssen şi manifesta calităţi pentru a deveni un bun atacant. Antrenorul echipei de juniori i-a admirat însă curajul neobişnuit şi tenacitatea, promovîndu-l în postul de apărător al butului. De atunci nu s-a mai despărţit de tricoul cu nr. 1.

La 22 de ani şi 20 de selecţionări în reprezentativa R. F. a Germaniei, Toni are în faţa sa frumoase perspective. Cu condiţia însă să nu-şi trădeze pasiunea pentru hochei, deoarece el manifestă mari calităţi de automobilist şi este tot mai mult tentat să ia parte la marile raliuri.

VIZOR LA MANTINELĂ

(Urmare din pag. 1)

încrîncenarea căştilor şi platoşelor în neîntrerupta tentativă de avans — ni s-a părut, cu toată deformaţia profesională de care ne facem vinovaţi, un omagiu adus sportului într-un moment culminant al aventurii umane.

De fapt, nici nu ar trebui să ne mirăm. În viaţa bărbatului american, dincolo de **job** sau **business**, nu există suvenir mai pregnant decît mingea bătută cu maiul (căruia i se spune **baseball**) pe cine ştie ce **play-ground** improvizat în vreo fundătură sau stradă lăturalnică, ori şarja cu stilcituri din cine ştie ce meci aprig intercolegial de football-rugby, disputat în larma infernală a alămurilor din tribună. Şi dacă toate acestea ar fi putut dispare cumva din memorie, la o anumită vîrstă, atunci cu siguranţă rămîne amintirea ultimei lovituri de **club** pe întinsa pajişte verde a **linkului** de golf.

Pe de altă parte, avem de a face cu astronauţi, cu plutitori printre stele, înotători prin imensul spaţiu cosmic, ale căror performanţe nu sînt de conceput fără o pregătire fizică excelentă, fără o viaţă cu adevărat sportivă. Toate declaraţiile lor de pînă acum — inclusiv cele din ziarul nostru de ieri — confirmă această axiomă.

Îi privim pe cei trei bărbaţi pe care conferinţa de presă bucureşteană ni-i înfăţişează: Charles Pete Conrad jr., Richard Francis Gordon jr., Alan Laverne Bean. Echipa a doua a cuceririi Lunii, mai temerară, cu sarcini mai extinse. Sînt înalţi, vînjoşi? — veţi întreba. De loc. Aşa cum au mărturisit ei înşişi, nu sînt supraoameni. Nici carura recordmanului, nici linia performerului. Dincolo de zîmbetul acela tipic, între inocenţă şi hotărîre, busturile lor echilibrate lasă să se întrevadă exerciţiul fizic sistematic, nu de dragul desăvîrşirii exterioare, cît al împlinirii interioare.

Supuşi tirului întrebărilor gazetăreşti şi ştiinţifice, astronauţii americani ajung cu greu să mai răspundă curiozităţii noastre. Fireşte, Charles Conrad călăreşte cu plăcere, la ranchul tatălui soţiei sale, în Texas. Dick Gordon a fost în mai 1961 nici mai mult nici mai puţin decît recordmanul mondial de viteză absolută, cu performanţa de 1 391,6 km pe oră, realizată într-un zbor Los Angeles — New York, prilej cu care a cîştigat trofeul Bendix, parcurgînd distanţa transcontinentală în două ore şi 47 minute. Cel mai sportiv, în timpul său liber, este şi cel mai tînăr membru al echipajului, Alan Bean. Printre hobby-urile sale figurează surfingul (plutitul pe valuri, în picioare, pe o planşă de lemn), înotul, săritura de la trambulină, gimnastica şi handbalul, care în accepţie yankee nu este jocul lui Gruia şi Gaţu, ci un fel de pelotă bască americanizată.

Întrebările ar putea continua la nesfîrşit. Cu experienţa lor sportivă terestră şi după extraordinara lor aventură selenară, cum îşi imaginează mişcarea fizică şi sportul într-o lume viitoare care va popula alte planete? E de presupus, cu naivitate, că în laboratoarele selenare, sub clopotele lor de sticlă, cercetătorii, în orele lor de calm, vor juca şah sau bridge, precum suportînd dificultatea echipamentului de scafandru, dar beneficiind de povara uşurată a propriului corp, vor ţopăi într-un original şotron, vor încerca un badminton extraterestru cu bile grele, poate de biliard... Cine ştie. Oricum, în filmul pe care ni l-au prezentat, Bean a comentat „salturile de girafă" ale colegului său şi ne-a explicat cît de greu este să te apleci pe Lună. Vor trebui, deci, căutate sporturi mai statice. Astronauţii de azi cedează cuvîntul viitorului.

Dar pentru a nu pierde contactul cu contemporaneitatea, ei s-au grăbit spre Palatul de gheaţă bucureştean pentru a-şi urmări compatrioţii în meciul-derby al acestui campionat mondial. Apariţia lor — însoţiţi de astă dată de soţii — a fost viu aplaudată. Spectatorii au avut, în această împrejurare, impresia netă, copleşitoare, că au pus ei înşişi mîna pe roca selenară.

Salutul astronauţilor americani către sportivii români

ora H

(Urmare din pag. 1)

motiv de bucurie. Nu pentru că am pierdut în faţa norvegienilor şi japonezilor ci pentru că maniera în care am pierdut nu este prea onorantă.

Aceasta la primul mare şi autentic contact al hocheiului cu publicul.

Conducem, în schimb, în clasamentul „Fair-play"! Este, desigur, un merit. Dar, aşa a fost şi la Grenoble, şi la Ljubljana. Să mai amintim, oare, că în clasamentul valoric echipa noastră ocupă locul?...

Să nu mai fie nimic de făcut, nimic de sperat? Ba da. Înainte de toate tocmai ceea ce reprezenta misiunea principală a tricolorilor: apărarea cu demnitate, în deplinul sentiment al responsabilităţii, a fiecărei şanse. *Aceasta poate duce şi la victorie...*

MECIURI DE VOLEI ÎN GIULEŞTI

Ieri după-amiază, în cadrul etapei a 13-a a diviziei A, în sala Giuleşti s-au desfăşurat două partide feminine. În prima, Rapid a învins Progresul cu 3—0 (8, 2, 5). Scorul ilustrează perfect diferenţa de valoare dintre cele două echipe, tînăra şi neexperimentata formaţie din str. Dr. Staicovici fiind o „pradă" uşoară pentru rapidiste. Învinsele au jucat curajos (cînd au condus cu 5—0 şi 6—1) doar la începutul setului I. După aceea, maturitatea, valoarea tehnică superioară a feroviarelor şi-au spus cuvîntul.

În continuarea programului, într-o partidă echilibrată şi de mare luptă, s-au întîlnit I.E.F.S. şi Universitatea Timişoara. Victoria a revenit echipei Universitatea Timişoara cu scorul de 3—0 (14, 4, 15).

N. MATEESCU, O. GUŢU
corespondenţi

MĂRŢIŞOARE LOTO

Marţi 3 martie a.c. se închide vînzarea biletelor pentru concursul Pronoexpres, iar joi 5 martie a.c. este ULTIMA ZI pentru tragerea LOTO — ambele ale Mărţişorului — care oferă participanţilor — mărţişoare — premii atractive ca: autoturisme la alegere în număr NELIMITAT, excursii în Japonia, Italia, Cehoslovacia, Finlanda şi U.R.S.S. precum şi Turul Poloniei, numeroase premii în bani ş.a.

Cu 30 lei puteţi participa la ambele trageri cu şanse mari de cîştig.

Amănunte în agenţiile Loto-Pronosport.

PREMIILE CONCURSULUI EXCEPŢIONAL PRONOEXPRES DIN 22 FEBRUARIE 1970

CATEGORIA I: 2 autoturisme „Dacia 1 300"; a II-a: 1 autoturism „Dacia 1 100"; a III-a: 7 autoturisme „Moskvici 408" şi 5 variante 10% a 5 450 lei; a IV-a: 2 autoturisme „Skoda 1000 MB" şi 5 variante 10% a 4 939 lei; a V-a: 701,6 variante din care 100 excursii Moscova — Leningrad prin tragere la sorţi; a VI-a: 12 123 variante a 50 lei.

Primul gong oficial al juniorilor

Azi, de la orele 10, în sala Casei de cultură a sectorului 5 (calea Şerban Vodă nr. 213) se va desfăşura prima etapă din cadrul fazei pe municipiu a campionatului naţional al juniorilor mici (16—17 ani) şi mari (17—18 ani) la box. Începînd de azi, în fiecare duminică, de-a lungul a opt etape, cei 170 de juniori bucureşteni vor încrucişa mănuşile în vederea desemnării campionilor oraşului Bucureşti.